

Вічність

Григорій Хорошко

Колись до всіх та панна доленосна завітає.
Та в темряві на віки вічні тіло з серцем заковає.
Однак забрати дух вона не зможе.
Вона його ніяк не переможе.

Він вільний... Й завжди вільним був.
Й таким же до небес відбув.
Туди де ангелів крила,
Його притиснуть в мить ту до свого чола.

Душа небесна — є продовженням твого життя.
Їй не важливі вже резони всі Земельного буття.
Вона у вічності тепер сливе.
Та з течією благ небесних відтепер пливе.

І ми в свій час дорогу цю пройдемо.
Однак до цього час відведений ми гідно проживемо.